

ÎNCHEIERE

29 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dovgani Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la contestarea actului administrativ și recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 17 martie 2011 Dovgani Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Dovgani Victor a indicat că la data de 15 decembrie 2009, conducând automobilul Fiat Ducato cu n/î CPM 119, care aparține ÎS „Poșta Moldovei”, a fost implicat într-un accident rutier, în rezultatul căruia a fost deteriorat automobilul pe care-l conducea și a deteriorat un alt automobil.

Menționează că autovehiculul „Fiat Ducato” cu n/î CPM 119 a fost asigurat la Compania „Moldasig”, dar automobilul pe care l-a deteriorat - la compania „Grawe Carat”.

Susține că administrația ÎS „Poșta Moldovei” l-a rugat să efectueze lucrările de reparație din contul său personal, cu compensarea ulterioară a costului acestora din banii primiți de la compania de Asigurare, dânsul acceptând propunerea și reparând cu sursele proprii automobilul deteriorat.

Mai invocă că a semnat o tranzacție cu Compania de Asigurări, precum că nu va contesta suma despăgubirii în mărime de 4089, iar la 24 februarie 2010 suma de 4089 lei au fost transferați în contul ÎS „Poșta Moldovei”, pe care pârâul refuză să -i restituie.

Afirmă că s-a adresat administrației pârâtului în vederea restituirii sumei în mărime de 4089 lei, anexând și documentele confirmative, însă prin scrisoarea nr. 24 din 14 ianuarie 2011, i-a refuzat achitarea sumei date, menționând despre inexistența documentului oficial, ce i-ar permite Serviciului Contabilitate eliberarea sumei.

Indică că la 09 februarie 2011 s-a adresat din nou pârâtului cu demers în acest sens, însă prin răspunsul nr. 20895 din 24 februarie 2011 i sa refuzat în examinarea petiției.

Appreciază drept ilegale acțiunile pârâtului, or la efectuarea reparației de urgență administrația și-a exprimat acordul ca dânsul să efectueze reparația din contul său, cu ulterioara compensare a cheltuielilor, fiind totodată întocmit act de efectuare a serviciilor de reparație care a fost semnat de administrația Poștei, mai mult decât atât, banii pe care i-a achitat în contul reparației fiind transferați de CA „Grawe Carat” pârâtului în mărime de 4089 lei, ceea ce și confirmă suportarea acestor cheltuieli.

Menționează că deși prin procesul verbal cu privire la contravenție din 23 decembrie 2009 și decizia agentului constator din SPR al CGP mun. Chișinău din 23 decembrie 2009 a fost învinuit și recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) CC și supus amenzii în mărime de 50 u.c., prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 februarie 2011 a fost admisă contestația sa, casate procesul verbal și decizia agentului constator din 23 decembrie 2009 și încetat procesul, hotărâre fiind menținută și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 august 2011.

Solicită declararea nulității și anularea scrisorilor nr. 24 din 14 ianuarie 2011 și nr.137 din 28 februarie 2011 și încasarea prejudiciului material în sumă de 4089 lei și prejudiciului moral în sumă de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 decembrie 2011 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2012 a fost admis apelul declarat de către Dovgani Victor, casată hotărârea primei instanțe și transmisă pricina la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecatori.

La 21 decembrie 2011 Dovgani Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Poșta Moldovei”, intervenient accesoriu CA „Grawe Carat” cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 4089 lei, a prejudiciului moral în mărime de 4000 lei,, a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 150,95 lei și cheltuieli pentru întocmirea procurii în mărime de 245 lei.

Prin încheiere Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 noiembrie 2012 au fost conexate într-o singură pricină acțiunea lui Dovgani Victor împotriva ÎS „Poșta Moldovei”, intervenient accesoriu CA „Grawe Carat” cu privire la recuperarea prejudiciului și acțiunea lui Dovgani Victor împotriva ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la contestarea actului administrativ.

Ulterior, în ședință de judecată reclamantul Victor Dovgani și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea scrisorilor nr. 24 din 14 ianuarie 2011 și nr.137 din 28 februarie 2011, încasarea din contul ÎS „Poșta Moldovei” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4089 lei, a prejudiciului moral în mărime de 4000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2500 lei și a cheltuielilor de judecată

suportate pentru achitarea taxei de stat în mărime de 150 lei și cheltuieli pentru întocmirea procurii în mărime de 95 lei.

Prin hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 11 decembrie 2012, a fost admisă parțial acțiunea, recunoscut ca ilegal și neîntemeiat refuzul ÎS „Poșta Moldovei” de a achita suma de 4089 lei, exprimat în scrisorile nr. 24 din 14 ianuarie 2011 și nr.137 din 28 februarie 2011, încasat din contul ÎS „Poșta Moldovei” în beneficiul lui Dovgani Victor prejudiciul material în sumă de 4089 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2745 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 iunie 2013 ÎS „Poșta Moldovei” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești emise pe marginea pricinii în cauză, considerând a fi neîntemeiate, la caz nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele esențiale ale pricinii.

Indică că intimatul nu a prezentat nici o probă care ar confirma repararea automobilului „Fiat Ducano” n/î CPM 119, în temeiul căruia ar putea pretinde restituirea sumei de 4089 lei, nefiind întocmit, de asemenea, nici act de predare-primire a lucrărilor de reparație.

Susține că intimatul întru susținerea poziției sale invocă contractul de acordare a creditului de consum de la BC „Mobiasbanca” SA, însă, consideră recurentul că aceasta nu poate fi considerată drept dovadă a reparației autovehiculului Fiat Ducano, n/î CPM 119.

Menționează că prin scrisoarea nr. 20895 din 24 februarie 2011 i-a comunicat intimatului că în vederea restituirii cheltuielilor de reparație, urmează să prezinte documente confirmative a cheltuielilor suportate și actul de recepționare a lucrărilor de reparație a automobilului.

La fel invocă că la 15 decembrie 2009, Dovgani Victor conducând automobilul „Fiat Ducano” n/î CPM 119, a fost implicat într-un accident rutier, prejudiciind Întreprinderea, iar prin decizia agentului constatat din cadrul SPR al CGP mun. Chișinău nr. 01311605 din 23 decembrie 2009 intimatul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției administrative prevăzute la art. 242 alin. (2) CPC și sancționat cu amendă în mărime de 50 u.c.

De asemenea menționează că la 02 februarie 2004 Dovgani Victor fiind angajat, prin contractul de răspundere materială și-a asumat răspunderea materială pentru bunurile aflate în gestiunea sa, iar potrivit pct. 3.1.2 a fișei de post, șoferul poartă răspundere disciplinară și materială pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră și a regulilor de tehnica securității și protecția muncii a lucrătorilor.

Întru susținerea poziției sale invocă prevederile art. 1410 alin. (1) CC, potrivit căruia persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare, au obligația să repare prejudiciului cauzat de izvorul de pericol sporit, dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore sau din intenția persoanei vătămate. Obligația de repararea a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori alt temei legal sau persoanei care și-a asumat izvorul de pericol sporit.

Afirmă că în urma accidentul rutier din 15 decembrie 2009 a avut de suferit prejudicii materiale, invocând în acest sens că automobilul avariat îi aparține întreprinderii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS „Poșta Moldovei” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva